

a) o uznaniu konieczności sprawowania przez żołnierza bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny lub prowadzenia gospodarstwa rolnego,

b) o uznaniu żołnierza za jedynego żywiciela rodziny

— zachowują moc do czasu wydania orzeczenia komisji poborowej.

2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, wszczęte i nie zakończone w dniu wejścia w życie rozporządzenia ostatecznymi orzeczeniami (decyzjami), rozpatruje się z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia.

3. Przepisy ust. 1 pkt 2 i ust. 2 stosuje się odpowiednio do osób odbywających zastępczą służbę poborowych, zasadniczą służbę w obronie cywilnej oraz do studentów i absolwentów szkół wyższych odbywających długotrwałe przeszkolenie wojskowe.

§ 4. Minister Obrony Narodowej ogłosi w drodze obwieszczenia jednolite teksty rozporządzeń Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r.:

1) w sprawie udzielania odroczeń zasadniczej służby wojskowej oraz uznawania poborowcy i żołnierzy za jedynych żywicieli rodzin,

2) w sprawie szczególnych uprawnień żołnierzy i osób spełniających zastępczo obowiązek służby wojskowej oraz członków ich rodzin

— z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitych tekstów, z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów, punktów i liter.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

29

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lutego 1986 r.

w sprawie rocznych nagród z zakładowego funduszu nagród w usamodzielnionych zakładach pracy nie będących państwowymi jednostkami organizacyjnymi oraz w sprawie niektórych wynagrodzeń i świadczeń za czas efektywnie nie przepracowany, stanowiących podstawę ustalania wysokości nagrody.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 10 lipca 1985 r. o rocznych nagrodach z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi (Dz. U. Nr 32, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zasady wypłaty nagród, o których mowa w ustawie z dnia 10 lipca 1985 r. o rocznych nagrodach z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi (Dz. U. Nr 32, poz. 141), zwanej dalej „ustawą”, stosuje się również do pracowników usamodzielnionych zakładów pracy, które w dniu wejścia w życie ustawy miały prawo do tworzenia zakładowego funduszu nagród na podstawie przepisów dotychczasowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy usamodzielnionych zakładów pracy, w których — na podstawie odrębnych przepisów — jest tworzony fundusz załogi, są wypłacane nagrody i premie z podziału nadwyżki bilansowej oraz w których tworzy się fundusz nagród na podstawie art. 208 § 6 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176).

§ 2. Do podstawy ustalenia wysokości rocznej nagrody z zakładowego funduszu nagród dla pracownika, niezależnie od wynagrodzenia określonego w art. 10 ust. 1 ustawy, zalicza się:

- 1) zasiłek chorobowy lub wynagrodzenie wypłacane w czasie trwania stosunku pracy z tytułu niezdolności do pracy pracownika powstałej wskutek:
  - a) wypadku przy pracy,
  - b) wypadku w drodze do pracy lub z pracy,
  - c) choroby zawodowej,

d) leczenia w szpitalu lub sanatorium, łącznie z okresem nieprzerwanej niezdolności do pracy następującym bezpośrednio po okresie leczenia w szpitalu lub sanatorium,

e) choroby przypadającej w okresie ciąży,

f) choroby lub wypadku, które spowodowały przejście pracownika na rentę inwalidzką lub świadczenie rehabilitacyjne,

g) chorób oznaczonych numerami statystycznymi 010—018, 137 oraz 140—208,

2) zasiłek macierzyński,

3) zasiłek wyrównawczy,

4) wynagrodzenie za czas efektywnie nie przepracowany:

a) w związku ze zwolnieniem od pracy na podstawie przepisów o zwolnieniu od pracy, jeżeli przepisy te przewidują wypłatę wynagrodzenia za czas tych zwolnień, oraz na podstawie przepisów o kierowaniu pracowników usamodzielnionych zakładów pracy do szkół dla pracujących i na studia dla pracujących w szkołach wyższych, a także w celu podnoszenia kwalifikacji w formach pozaszkolnych,

b) w związku z pełnieniem dyżuru w zakładzie pracy,

5) wynagrodzenie za wykonywanie dodatkowych czynności nie wchodzących w zakres obowiązków wynikających z umowy o pracę lub innego aktu, na którego podstawie został nawiązany stosunek pracy,

6) wynagrodzenie za okres odbywania ćwiczeń wojskowych, krótkotrwałego przeszkolenia wojskowego, cwi-

czeń w obronie cywilnej oraz w jednostkach przewidzianych do militaryzacji,

- 7) ekwiwalent za nie wykorzystany urlop wypoczynkowy, przysługujący:
- pracownikom odchodzącym na emeryturę,
  - pracownikom odchodzącym na rentę inwalidzką,
  - pracownikom, którym przyznano świadczenie rehabilitacyjne.

a także ekwiwalent za nie wykorzystany urlop wypoczynkowy przysługujący z tytułu śmierci pracownika.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do zakładowego funduszu nagród, poczynając od nagród wypłacanych za rok 1985.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

30

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 17 lutego 1986 r.

w sprawie określenia przypadków i warunków, w których pracownik nabywa prawo do rocznej nagrody z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi mimo nieprzepracowania w jednym zakładzie pracy całego roku.

Na podstawie art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 10 lipca 1985 r. o rocznych nagrodach z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi (Dz. U. Nr 32, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Roczna nagroda z zakładowego funduszu nagród w państwowych jednostkach organizacyjnych nie będących przedsiębiorstwami państwowymi, zwana dalej „nagrodą”, przysługuje pracownikowi mimo nieprzepracowania w jednym zakładzie pracy całego roku kalendarzowego (obrachunkowego) w razie rozwiązania stosunku pracy:

- przez zakład pracy z naruszeniem przepisów prawa, jeżeli okoliczność ta została stwierdzona prawomocnym orzeczeniem organów uprawnionych do rozstrzygnięcia sporów pracowniczych;
- przez pracownika bez wypowiedzenia, jeżeli zakład społeczny służby zdrowia stwierdził szkodliwy wpływ wykonywanej pracy na zdrowie pracownika, a zakład pracy nie przeniósł go w terminie wskazanym w orzeczeniu lekarskim do innej pracy odpowiedniej ze względu na stan jego zdrowia i kwalifikacje zawodowe;
- przez pracownika lub na mocy porozumienia stron w związku ze zmianą miejsca zamieszkania z powodu:
  - przeniesienia służbowego małżonka do pracy w innej miejscowości,
  - podjęcia pracy w miejscu swego zamieszkania lub w pobliżu, pod warunkiem że poprzednio pracownik był zatrudniony w innej miejscowości i dojeżdżał do pracy,
  - przeprowadzenia się pracownika do innej miejscowości w związku ze zmianą zatrudnienia ze względu na zawarcie związku małżeńskiego z osobą zamieszkałą w tej miejscowości,
  - niewykonania przez zakład pracy wynikającego z przepisu prawa lub umowy obowiązku zapewnienia pracownikowi mieszkania,
  - podjęcia pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami przez pracownika zatrudnionego niezgodnie z wyuczonym zawodem.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 nagroda przysługuje pracownikowi zarówno w zakładzie pracy, z którym rozwiązany został stosunek pracy, jak i w zakładzie, w którym pracownik podjął zatrudnienie, proporcjonalnie do okresu pracy przepracowanego w każdym z tych zakładów pracy w roku kalendarzowym (obrachunkowym), za który jest wypłacana nagroda.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 w nowym zakładzie pracy nagroda przysługuje w wysokości uzależnionej od okresu zatrudnienia, jaką otrzymałby pracownik, gdyby nie zmieniał miejsca pracy.

§ 2. 1. Nagroda, mimo nieprzepracowania w danym zakładzie pracy całego roku kalendarzowego (obrachunkowego), przysługuje pracownikowi, który:

- podjął zatrudnienie po zwolnieniu:
  - z zawodowej służby wojskowej,
  - ze Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej,
  - ze Służby Więziennej,
 jeżeli spełnia warunki do zaliczenia okresu tej służby do okresu zatrudnienia, w zakresie i na zasadach przewidzianych odrębnymi przepisami;
- korzysta w tym samym zakładzie pracy z urlopu bezpłatnego, udzielonego w związku z:
  - kontynuowaniem nauki,
  - podjęciem studiów w Centrum Podyplomowego Kształcenia Pracowników Administracji Państwowej,
  - skierowaniem do pracy za granicą,
  - wyjazdem za granicę wspólnie z małżonkiem-pracownikiem służby dyplomatyczno-konsularnej lub urzędu konsularnego, na czas pełnienia tej służby,
- korzysta w tym samym zakładzie pracy z urlopu bezpłatnego z innych przyczyn niż wymienione w pkt 2, pod warunkiem przepracowania łącznie w roku kalendarzowym (obrachunkowym), za który wypłacana jest nagroda, w jednym zakładzie pracy co najmniej 6 miesięcy.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 nagroda przysługuje proporcjonalnie do okresu pracy przepracowanego w zakładzie w danym roku kalendarzowym (obra-